

Warszawska Jesień 2017 w prasie

Warszawska Jesień obchodzi w tym roku 60. urodziny. Jak na szacowną jubilatkę przystało, zaprosiła na benefis wybitnych twórców muzyki współczesnej. Festiwal, który potrwa od 15 do 23 września, **to 39 wydarzeń, 27 prawykonania i cztery kanały tematyczne.**

Konrad Wojciechowski „Gazeta Wyborcza – Stołeczna” 11.09.2017

Mimo rozmaitych przeciwności **przez te 60 lat (plus dwa) stała się Warszawska Jesień jedną z najważniejszych imprez w Europie poświęconych muzyce współczesnej.** Przyciągała gości ze świata, skutecznie lansowała już na przełomie lat 50. i 60. polskich twórców – Krzysztofa Pendereckiego, Wojciecha Kilara, Henryka Mikołaja Góreckiego, a potem przedstawiciele kolejnych generacji. Dziś także nie rezygnuje z tej powinności (...). **Warszawska Jesień nie tylko więc kontynuuje swe dawne wartości, ale też potrafi dostosować się do nowej rzeczywistości.**

Jacek Marczyński „Rzeczpospolita” 12.09.2017

Nie sposób wymienić wszystkich ważnych nazwisk, bo **festiwal potrwa ponad tydzień i jest na nim prawie 40 wydarzeń, w tym 22 koncerty, instalacja interaktywna, maraton elektroniczny i spotkania z kompozytorami, nowy cykl Warszawska Jesień Klubowo.** Są też oczywiście propozycje dla dzieci – Mała Warszawska jesień, na które odbędzie się m.in. prawykonanie zabawy muzycznej „Dźwięczypsoty” Tadeusza Wieleckiego.

Anna S. Dębowska „Gazeta Wyborcza” 8.09.2017

Program Warszawskiej Jesieni ułożony pod okiem nowego szefa Jerzego Kornowicza wpisuje się w linię poprzedników, którzy za cel stawiali sobie stylistyczną różnorodność oraz „doganianie muzycznego Zachodu”.

Michał Mendyk „Wprost” 1.09.2017

„Moje” Warszawskie Jesienie będą częścią służby na rzecz całej nowej muzyki, ale zostaną też ukierunkowane w stronę poznawczą i to raczej na sposób *direct* niż *hesitant*. Ale to zależy przede wszystkim od tego, jaka muzyka będzie powstawać. Zakładam, że muzyka poszukująca będzie tworzona zawsze. Stanowi to w mojej intencji kontynuację nie tylko linii znakomitego Tadeusza Wieleckiego, ale też linii Warszawskiej Jesieni.

Monika Pasiecznik, Wywiad z Jerzym Kornowiczem „Dwutygodnik” 09.2017 nr 219

To dobry rok dla awangardy. Do interesujących wystaw sztuki organizowanych z okazji 100-lecia narodzin awangardy w Polsce dołącza jubileuszowa, 60. edycja „Warszawskiej Jesieni”. Na stronie festiwalu czytamy: **Pierwsze „Warszawskie Jesienie” z całą pewnością „wiedziały”, czym awangarda jest. Sześćdziesiąta „Jesień” przyjrzy się awangardzie „po przejściach”.**

Sens 1.09.2017

W tym roku odbędzie się już 60. edycja Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Współczesnej Warszawska Jesień. **To powrót do wielkich sukcesów i momentów przełomowych festiwalu,** ale przede wszystkim podjęcie tematu stanowiącego istotę i tożsamość Warszawskiej Jesieni – fenomenu awangardy.

Stolica 1.09.2017

Na tych koncertach nie może nikogo zabraknąć! Dzisiaj w całym mieście startuje festiwal muzyczny pt. „Warszawska Jesień”. **To już 60. jubileuszowa edycja międzynarodowego festiwalu muzyki współczesnej. W ciągu dziewięciu dni odbędą się aż 22 świetne koncerty!** Kilkuset wspaniałych wykonawców zagra zarówno dla dorosłych, jak i dla dzieci.

Super Express 15.09.2017

Największy w Polsce i jeden z najważniejszych na świecie festiwali muzyki współczesnej rozpocznie się w Warszawie 15 września. W czasie jubileuszowej, 60. edycji dzieła ponad 70 kompozytorów wykona w sumie kilkuset solistów, zespołów i orkiestr.

Poradnik domowy 1.09.2017

Jeden z najważniejszych festiwali muzyki współczesnej na świecie doczekał się 60. edycji. Awangarda górá!

„Elle” 1.09.2017

Jeśli ktoś chce się w Polsce zapoznać na żywo z aktualną kontynuacją klasycznej europejskiej muzyki komponowanej, Warszawska Jesień pozostaje – niezmiennie od 1956 roku – najlepszym miejscem do takich poszukiwań. I w miarę możliwości festiwal spełnia tę funkcję: **wiele kompozytorek, wykonawców, krytyczek i nalogowych słuchaczy zaczyna swoją przygodę z muzyką współczesną od karnetu na Warszawską Jesień;** jest ona barometrem lokalnych mód oraz najważniejszym miejscem spotkań szeroko pojętego środowiska.

Krzysztof Marciniak *Kompozytorzy kompozytorom* – „Dwutygodnik” 9.2017 nr 221

W tegorocznym programie takimi właśnie koncertami, które szczególnie zapisać się mogły w pamięci, był występ Decoder Ensemble (19.09, Teatr IMKA) oraz wykonanie „Le Noir de l'étoile” Gérarda Griseya przez Les Percussions de Strasbourg (21.09, ATM Studio). (...) Podobne koncerty są wspaniałą przygodą intelektualną i sprawiają frajdę chyba wszystkim grupom publiczności. Udział w nich mobilizuje do pogłębienia uczestnictwa w festiwalu i nie sposób przecenić ich roli w kształtowaniu wizerunku Warszawskiej Jesieni.

Krzysztof Marciniak *Kompozytorzy kompozytorom* – „Dwutygodnik” 9.2017 nr 221

Podczas festiwalu przypomniano *Etiudę konkretną* (na jedno uderzenie w talerz) Włodzimierza Kotońskiego (1959; 16.09. ATM Studio), orkiestrowy *Générique* Wojciecha Kilara (1963; 15.09. Filharmonia Narodowa), a także *Piernikianę* Witolda Szalonka (1977) 16.09. ATM Studio), którą zaprezentował adresat dedykacji, tubista Zdzisław Piernik. Być może niektórzy melomani pamiętali jeszcze warszawskojesienne premiery powyższych dzieł. **Dla młodszego pokolenia była to unikalna możliwość wysłuchania ich na żywo, w bardzo dobrym wykonaniu.**
Katarzyna Trzeciak *Wehikuł jaźni. Warszawska Jesień 2017 – „Glissando”* 30.10.2017

Niezwykle energetycznym utworem był także *MANY MORE VOICES* – muzyczny performans Davida Mossa i TEMPO REALE (Francesco Canavese, Francesco Giomi), duetu *live electronics* (16.09 ATM Studio). Olbrzymie możliwości głosowe, rewelacyjne aktorstwo oraz współczesna technika stworzyły prawdziwy dźwiękowy spektakl. Za sprawą elektroniki monolog artysty chwilami zdawał się nie mieć końca, słowa zdawały się być pędzącym *perpetuum mobile*, ogarniały i elektryzowały widownię niczym *perpetuum mobile*. **Podobnie jak *Vertigo*, *MANY MORE VOICES* spotkało się z entuzjastycznym przyjęciem.**
Katarzyna Trzeciak *Wehikuł jaźni. Warszawska Jesień 2017 – „Glissando”* 30.10.2017

To się nie powinno udać. Legendarna kompozycja sceniczna Bogusława Schaeffera TIS MW2, której premiera miała miejsce ponad pół wieku temu ożyła na scenie TR Warszawa. **Tymczasem nie tylko się udało, ale wzbudziło prawdziwy entuzjazm zgromadzonej publiczności – spektakl zwieńczyły owacje na stojąco.**
Tomasz Miłkowski „Dziennik Trybuna” 29.09.2017

Festiwal był bardzo ciekawy. Tyle różnych utworów, interpretacji, kompozytorów, artystów z różnych nurtów i ośrodków w jednym miejscu. „Warszawska Jesień” to prawdziwy wehikuł czasu. I jaźni. – Wybiegałam myślami w przyszłość, otworzyłam drzwi niematerialnej rzeczywistości, rozszerzyłam swoje horyzonty... Mam trochę większą świadomość muzyki współczesnej.
Katarzyna Trzeciak *Wehikuł jaźni. Warszawska Jesień 2017 – „Glissando”* 30.10.2017

Warszawska Jesień żyje, naprawdę. I ma publiczność. W FN była świetna frekwencja, niemal cała sala pełna, i to głównie młodych ludzi. Można się więc nie martwić o jej przyszłość. Ale też nie można spocząć na laurach. Poziom był w tym roku wysoki i miejmy nadzieję, że taki pozostanie.
Dorota Szwarzman *Zakończenie z gwizdkiem – Blog „Co w duszy gra”* 24.09.2017